

for Danmark saaledes, at de kunde gjælde for Færøerne, uden at Lagthinget blev hørt derom. Jeg skal blot i den Henseende tillade mig at tilføie, at det vilde give Anledning til, at Lagthingets Indflydelse paa den færøiske Lovgivning betydeligt vilde svækkes, naar man fulgte denne Fremgangsmaade. Forøvrigt skal jeg, med Hensyn til Uendingsforslaget under Nr. 5 til en ny § 8 bemærke, at det dog maaskee kunde synes mindre nødvendigt; men, da Justitsministeriet i en Skrivelse til Amtmanden over Færøerne, der er meddeelt Lagthinget, udtrykkeligt har udtalt, at de her paa Rigsdagen vedtagne Love, efterat Færøerne ere repræsenterede paa Rigsdagen, maae antages at gjælde paa Færøerne, medmindre det Modsatte udtrykkeligt er udtalt, saa har jeg troet, at det var nødvendigt, at der tilføiedes en ny §, der gif ud paa, at denne Lov ikke skulde være gjældende for Færøerne. Jeg troer vel, at adskillige Love ere af den Bessaffenhed, at de uden Videre kunne gjælde for Færøerne, og det gjælder naturligtvis navnlig om de Love, der nærmest slutte sig til Finantslovene; men, naar Love ere af den Natur, at de maae omformes paa Grund af de locale Forhold, saa troer jeg, at man gjør bedst i at overlade Saadant til Lagthinget, som jo ganske anderledes er inde i de locale Forhold, end Rigsdagen her kan være, og hvor de forskellige Meninger i saa Henseende altsaa bedre kunne diskuteres, end her paa Rigsdagen.

L. C. Larsen: Jeg tillod mig under denne Sags 2den Behandling at gjøre opmærksom paa, at § 7 maaskee kunde have nogen Betænkning med Hensyn til enkelte Kjøbstæder, idet jeg havde erfaret, at i en enkelt Kjøbstad blev den i Resolutionen af 5te Juni 1803 under 7de Post ommeldte Afgift ikke betragtet som frivillig, men opkrævet med et vist Beløb. Det Tilfælde, jeg sigtede til, vedkommer Hølsbek; men jeg har ved en senere Undersøgelse erfaret, at det, at Afgiften der opkræves med et vist Beløb, grunder sig paa en Anordning af 23de November 1798, og at det i en Cancellieresolution af 2den April 1818 er antaget, at denne Anordning, der var ældre end Resolutionen af 5te Juni 1803, endnu stod ved

Magt. Da der saaledes er en speciel Hiemmel for, at denne Afgift, der ellers er frivillig, opkræves med et vist Beløb, antager jeg ikke, at denne Lov vil faae nogen Indflydelse, enten der eller paa andre Steder, hvor det Samme maaskee finder Sted, og jeg har derfor ikke fundet nogen Anledning til at stille et Uendingsforslag til § 7 i den Retning.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved

Forslag af N. Winther, Schøler, Brockoorff, Kampmann, Barfod, J. F. Petersen, Müllen, L. C. Larsen, Andersen, C. A. Christensen, Andresen, R. P. C. Larsen, P. Jensen, L. Hansen, Lundgaard:

ad § 3.

Sidste Punktum fra: „Paa samme Maade“ til „ommeldte Tavle“ udgaaer. Vedtoges eenstemmigt med 65 Stemmer.

Forslag af de samme Medlemmer:
ad § 7.

Ordene „samt ved Lov af 22de Marts 1855 § 16 Lit. c, d og e“ udgaae. Vedtoges uden Afstemning, da Formanden ikke ansaae en saadan nødvendig, og den ikke forlangtes af Nogen.

Forslag af de samme Medlemmer:
Ny § 8.

Denne Lov er ikke gjældende paa Færøerne. Vedtoges eenstemmigt med 71 Stemmer.

Lovforslaget i dets Heelhed fattes derpaa under Forhandling.

Sammerich: Der har været yttret en vis Utilfredshed med, at dette Lovforslag havde den kirkelige Charakter, som det havde faaet i det andet Thing; men jeg troer ikke, at der har været nogen Grund dertil, og denne min Antagelse er grundet i den Erfaring, jeg har. Inderne ere, som bekendt, anerkjendte for meget brave Borgere i enhver Stat, der nogenlunde har stillet dem paa den rette Plads,